

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 99/21
V Lucemburku dne 10. června 2021

Rozsudek ve věci C-65/20
KRONE - Verlag

Článek v tištěných novinách, který uděluje nepřesné zdravotní doporučení týkající se použití určité rostliny, jehož dodržení způsobilo újmu na zdraví čtenáře, nepředstavuje vadný výrobek ve smyslu unijního práva

Takový článek tedy nemůže založit objektivní odpovědnost vydavatele nebo tiskárny uvedených novin podle směrnice o odpovědnosti za vadné výrobky

Společnost KRONE-Verlag je vydavatelstvím se sídlem v Rakousku. Žalovaná je majitelkou médií a vydavatelkou regionálního vydání novin *Kronen-Zeitung*. Dne 31. prosince 2016 v nich zveřejnila článek o příznivých účincích obkladu ze strouhaného křenu, který byl zveřejněn jménem člena náboženského řádu, který jakožto odborník v oblasti bylinné léčby poskytuje bezplatné poradenství ve sloupku, jenž je každodenně zveřejňován v těchto novinách.

Text článku byl následující:

„Zmírnění revmatických bolestí

Čerstvě nastrouhaný křen může pomoci při zmírnění bolestí vyskytujících se v souvislosti s revmatem. Postižená místa nejdříve potřete rostlinným olejem s obsahem mastných kyselin nebo vepřovým sádlem, poté na ně naneste strouhaný křen a přitlačte jej. Obklad můžete na postiženém místě ponechat po dobu dvou až pěti hodin a pak jej odstranit. Toto ošetření má dobrý zklidňující účinek.“

Doba dvou až pěti hodin uvedená v článku, během níž měl být křen aplikován, byla však nesprávná, jelikož namísto výrazu „minut“ byl použit výraz „hodin“. Žalobkyně, rakouská státní příslušnice, spoléhajíc se na délku doby ošetření uvedenou v článku, aplikovala křen na hlezenní kloub po dobu přibližně tří hodin a odstranila jej až poté, co pociťovala silné bolesti způsobené toxickou reakcí na kůži.

Vzhledem k tomu, že žalobkyně měla za to, že utrpěla újmu, podala proti společnosti KRONE-Verlag žalobu na náhradu újmy na zdraví. Vzhledem k tomu, že tento návrh byl v prvním stupni i v odvolacím řízení zamítnut, podala žalobkyně k Oberster Gerichtshof (Nejvyšší soud, Rakousko) opravný prostředek „Revision“.

Soudní dvůr, kterému tento soud položil předběžnou otázku, **má za to, že exemplář tištěných novin, které v souvislosti s paramedicínským tématem udělují nesprávné zdravotní doporučení týkající se použití určité rostliny, jehož dodržení způsobilo čtenáři těchto novin újmu na zdraví, není „vadným výrobkem“ ve smyslu směrnice o odpovědnosti za vadné výrobky¹.**

Závěry Soudního dvora

¹ Článek 2 směrnice Rady 85/374/EHS ze dne 25. července 1985 o sblížování právních a správních předpisů členských států týkajících se odpovědnosti za vadné výrobky (Úř. věst. 1985, L 210, s. 29; Zvl. vyd. 15/01, s. 257), ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/34/ES ze dne 10. května 1999 (Úř. věst. 1999, L 141, s. 20; Zvl. vyd. 15/04, s. 147), ve spojení s články 1 a 6 této směrnice.

Soudní dvůr na úvod zdůraznil, že výrobek je vadný ve smyslu směrnice o odpovědnosti za vadné výrobky², neposkytuje-li bezpečnost, kterou lze oprávněně očekávat. Vadnost výrobku je určena v závislosti na určitých skutečnostech, které jsou vlastní samotnému výrobku a souvisejí zejména s jeho prezentací, použitím, jakož i s okamžikem uvedení do oběhu.

Soudní dvůr dále připomněl, že skutečnost, že v této směrnici nejsou obsažena ustanovení týkající se možnosti založení odpovědnosti za vadné výrobky ve vztahu ke škodě způsobené službou, ve vztahu k níž je výrobek pouze fyzický nosič, vyjadřuje vůli unijního normotvůrce, a uvádí, že v projednávaném případě se nesprávné doporučení nevztahuje na tištěné noviny, které tvoří jeho nosič. Konkrétně se tato služba netýká ani jejich prezentace ani použití, takže uvedená služba nepatří mezi prvky, jež jsou vlastní tištěným novinám, které jako jediné umožňují posoudit, zda je tento výrobek vadný.

Nakonec Soudní dvůr zdůraznil, že odpovědnost poskytovatelů služeb a odpovědnost výrobců konečných výrobků představují dva odlišné režimy odpovědnosti, jelikož činnost poskytovatelů služeb není postavena na roveň činnosti výrobců, dovozců a dodavatelů, a připomněl, že režim odpovědnosti poskytovatele má být s ohledem na charakteristiky služeb předmětem odlišné právní úpravy³.

Podle Soudního dvora tedy **nesprávné doporučení týkající se zdraví, jež je zveřejněno v tištěných novinách a týká se použití jiné movité věci, nespadá do působnosti směrnice o odpovědnosti za vadné výrobky a nemůže způsobit vadnost těchto novin a založit na základě této směrnice objektivní odpovědnost „výrobce“, ať se jedná o vydavatele nebo tiskárnu uvedených novin, nebo autora článku.**

V tomto ohledu Soudní dvůr upřesnil, že i když se objektivní odpovědnost za vadné výrobky stanovená touto směrnicí neuplatní na projednávanou věc, lze použít jiné režimy smluvní nebo mimosmluvní odpovědnosti, které jsou založeny na odlišných základech, jako je odpovědnost za skryté vady nebo zavinění.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

² Článek 6 směrnice.

³ Návrh směrnice Rady o odpovědnosti poskytovatele služeb COM (90) 482 final (Úř. věst. 1991, C 12, s. 8) předložený Komisí dne 9. listopadu 1990.